

ಸಂಭ್ರಮಿಸುತ್ತೇವೆ.

ನವೆಂಬರ್ 15 ರ ಸುಮಾರಿಗೆ ಆರಂಭವಾಗುವ ಧನುರ್ಮಾಸವು ಸೌರಮಾನ ಪದ್ಧತಿಯಲ್ಲಿನ ವಾರ್ಷಿಕ ಕಾಲಗಣನೆಯ ಒಂದು ಭಾಗವಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಂಪ್ರದಾಯಿಕ ಆಚರಣೆಗಳಿದ್ದು ಧನುರ್ಮಾಸದ ಆರಂಭವು ಧನು ಸಂಕ್ರಮಣ ಅಂದರೆ ಧನುರಾಶಿಯ ಆಕಾಶದ ಭಾಗವನ್ನು ಸೂರ್ಯ ಪ್ರವೇಶಿಸುವ ಸಮಯವೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ಘಟನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಇತರ ಮೋಡಗಳಿಂದ ನಿರ್ಧರಿಸಲಾಗುವುದು. ಧನುರ್ಮಾಸವು ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಮಧ್ಯ ಭಾಗದಿಂದ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳ ಮಧ್ಯದವರೆಗೆ ಇರುತ್ತದೆ.

ಜನವರಿ ತಿಂಗಳ ಮಧ್ಯಭಾಗ ಬರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಧನುರ್ಮಾಸ ಕಳೆದು ಮಕರ ಮಾಸ ಕಾಲಿಡುತ್ತದೆ. ಮಕರ ಸಂಕ್ರಮಣವು ಸೌರಮಾನ ಪದ್ಧತಿಯ ಕಾಲಗಣನೆಯ ಮಕರ ಮಾಸದ ಆರಂಭದಿನ. ಈ ದಿನ ನಿಗದಿತ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸೂರ್ಯನು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಮಕರರಾಶಿಯ ಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದಾಗಿ ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣದೇ ಇದ್ದರೂ, ಬೇರೆ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲ ಟಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾದ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ದಿನದಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಲ್ಲಿ, ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಮಿಳುನಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪೊಂಗಲ್ ಹಬ್ಬದ ಆಚರಣೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಸೂರ್ಯನ ಆರಾಧನೆಯಾಗಿ, ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಅನ್ನದ ಅಡುಗೆಯ 'ಪೊಂಗಲ್' ಅಂದರೆ ಉಕ್ಕಿಸುವುದನ್ನು ತೆರೆದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಕೇರಳದ ಶಬರಿಮಲೆಯಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರತೀಕವಾಗಿ ಜ್ಯೋತಿದರ್ಶನದ ವಿಧಿ ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವಿಕರು ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವ, ಘಟನೆಗಳ ಮೇಲೆ ಆಧರಿಸಿರುವ ಕಾಲದ ಗಣನೆಗಾಗಿ, ನಮ್ಮ ನೋಟಕ್ಕೆ ಬರುವ ಸೂರ್ಯನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡರು. ಈ ನಿರ್ಧಾರವೇ ಸೂರ್ಯನ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಆರಾಧನೆ ಎಡೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿತು. ಕಾಲದ ಗಣನೆಗಾಗಿ ಗಂಭೀರವಾದ ಅಧ್ಯಯನ, ಮಾಹಿತಿ ಕಲೆಹಾಕುವಿಕೆ, ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಕೃತಿ, ನಾಗರಿಕತೆಗಳ ನಡುವೆ ಈ ವಿಚಾರಗಳ ವಿವಿಧತೆಯ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಹಾಗಾಗಿ ಸೂರ್ಯನೇ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ, ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡುವ ದೇವತೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರಿಸದ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಪರೋಕ್ಷವಾಗಿ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕಾದ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದ್ದಾಗ ಮತ್ತು ಇದು ಬಹಳ ಜಟಿಲವಾದಾಗ, ತನ್ನ ಸ್ಥಾನದ ಬದಲಾವಣೆಯ ಜತೆಗೆ ತನ್ನ ಬೆಳಕಿನ ಭಾಗದ ವಿಸ್ತಾರವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿರುವ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಆರಿಸಲಾಯಿತು. ಇದು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣುವ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ಮೇಲೆಯೇ ಆಧರಿಸಿರುವ ಕಾರಣ, ಚಂದ್ರನಿಗೂ ಅಧ್ಯಯನ ಮತ್ತು ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯತೆ ಬಂದಿತು. ಚಂದ್ರ ಕೂಡ ಕಾಲವನ್ನು ನಿರ್ಧರಿಸುವ, ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿಡುವ ದೇವತೆ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿತು.

ಸೂರ್ಯ-ಚಂದ್ರನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಎರಡೂ ಅಧ್ಯಯನಗಳೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿವೆ ನಡೆಯುವುದಾದರೂ ಒಂದು ಕಾಲಘಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಜತೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಲದ ಗಣನೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಆಯಾಮವನ್ನು ನೀಡಿತು. ಇವೆಲ್ಲ ಅಧ್ಯಯನಗಳ ಫಲವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡದ್ದು ಕಾಲಗಣನೆಯ ಸೌರಮಾನ ಪದ್ಧತಿ. ಚಾಂದ್ರಮಾನ ಪದ್ಧತಿ ಹಾಗೂ ಚಾಂದ್ರೀಯ ಸೌರಮಾನ ಪದ್ಧತಿ. ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಪುನರಾವರ್ತನೆ ಮತ್ತು ಪುನರಾವರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕಾಲದ ಗಣನೆಗೆ ಆಧಾರವಾಗಿರುವುದರಿಂದ, ನಿರಂತರ ಅಧ್ಯಯನ, ನಿರಂತರ ವೀಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಕಾಲದ ಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಹೋಗಬಹುದಾದ ತಪ್ಪುಗಳ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸದಾಕಾಲ ನಡೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ನಮ್ಮ ಭೂಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಅಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾರತದಿಂದ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಸೂರ್ಯೋದಯ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ ದಿನ ಬದಲಾದಂತೆ ಸ್ಥಾನ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಉದಯಾಸ್ತಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಪೂರ್ವ ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣದೇ ಅತೀ ದಕ್ಷಿಣದ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಗೋಚರಿಸುತ್ತವೆ. ವರ್ಷದ ಇತರ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಿ, ಪೂರ್ವ-ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕುಗಳ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುವ ಜೊತೆಗೆ ಅತೀ ಎತ್ತರದ ಭಾಗದಲ್ಲಿಯೂ ಗೋಚರಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಉದಯಾಸ್ತಗಳ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲ ಟ

ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಭಾಗದಿಂದ ಉತ್ತರ ಭಾಗದ ಕಡೆಗೆ ವರ್ಷದ ಅರ್ಧ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗಿ ಕಾಲಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರಾಯಣ ಕಾಲವೆಂದು ಪರಿಗಣಿತವಾಗಿದೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಅತೀ ಉತ್ತರದ ಕಡೆಯಿಂದ ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಗೆ ಸ್ಥಾನಪಲ್ಲ ಟವಾಗುವ ಉದಯಾಸ್ತ ಘಟನೆಗಳ ಕಾಲದ ಭಾಗವು ದಕ್ಷಿಣಾಯಣ ಕಾಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಲಾಗಿದೆ. ಇದು ಸೌರಮಾನ ಪದ್ಧತಿಯ ಎರಡು ಪ್ರಮುಖ ಕಾಲಗಣನೆಯ ವಿಚಾರಗಳಾಗಿವೆ. ಇಲ್ಲೊಂದು ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಹಗಲಿನ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನು ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿರುವ ಸಮಯ ಮತ್ತು ದಿನ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ.

ಉತ್ತರಾಯಣ ದಕ್ಷಿಣಾಯಣದ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಉಜ್ಜಯಿನಿಯವರೆಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಾರಿ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಉಜ್ಜಯಿನಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಬಾರಿ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಕಂಡು, ಅಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲಿನ ಯಾವ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲೂ ನೆತ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಎಂದೂ ಸೂರ್ಯ ಬಾರದೇ ಇದ್ದು, ಸದಾಕಾಲ ದಕ್ಷಿಣಕಾಶದಲ್ಲೇ ಅಂದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ದಿಕ್ಕಿನ ದಿಗಂತದ ಕಡೆಯಲ್ಲೇ ಬಂದು ಹೋಗುವುದು. ಇನ್ನೂ ವಿಶೇಷವೆಂದರೆ ಉತ್ತರ ಗೋಲಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧ ವರ್ಷ ಕಾಲ ಹಗಲೇ ಇದ್ದು, ಇನ್ನರ್ಧ ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿ ರಾತ್ರಿಯೇ ಇರುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಗೋಲಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಇವಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತವೆ.

ನಮ್ಮ ನಂಬಿಕೆ, ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳಲ್ಲೇ ಮುಳುಗಿ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕಾಲಗಣನೆಯಲ್ಲಿನ ಬದಲಾವಣೆಗಳು ನಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಾರದೇ ಈ ವಿದ್ಯಮಾನಗಳ ರೋಚಕತೆ ನಮ್ಮನ್ನು ತಟ್ಟಿದೇ ಹೋಗಬಹುದು. ಬಹಳ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಉತ್ತರಾಯಣದ ಆರಂಭ, ಸೂರ್ಯನ ಸ್ಥಾನವು ಧನುರಾಶಿಯಿಂದ ಮಕರ ರಾಶಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬದಲಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ, ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ನಡೆದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿಂದ ಈಗ ಧನುರಾಶಿಯಲ್ಲೇ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಡೆದುಹೋಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯ ಕಾಲಮಾನದಂತೆ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ 22ನೇ ತಾರೀಖಿನಂದು ಮುಂಜಾನೆ 3 ಘಂಟೆ 52 ನಿಮಿಷಕ್ಕೆ ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಾಲ ಕೋಷ್ಟಕ ಅಥವಾ ಪಂಚಾಂಗ ರಚಿಸುವವರು ಈ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಉತ್ತರಾಯಣದ ಆರಂಭ ಇನ್ನೂ ಜನವರಿ 14ಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ತಿದ್ದುಪಡಿ ಸ್ಥಳೀಯವಾಗಿ ಸುಮಾರು 1500 ವರ್ಷಗಳಿಂದೀಚೆಗೆ ನಡೆದಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಕಟನೆಯ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಪಂಚಾಂಗದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಅಳವಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕ್ರಿಸ್ತನ ಹುಟ್ಟುಹಬ್ಬವನ್ನು ಅವನ ಅನುಯಾಯಿಗಳು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಉತ್ತರಾಯಣದ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ತಾಳೆ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದೊಂದು ವಿಶೇಷವಾದ ಘಟನೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕಾಗಿ. ಅಂದು ಈ ಉತ್ತರಾಯಣದ ಆರಂಭದ ಸಮಯ ಡಿಸೆಂಬರ್ 25 ತಾರೀಖಿಗೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ವ್ಯವಸಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಯ ಹೊಸ ವರ್ಷ ಜನವರಿ ತಿಂಗಳ 1ನೇ ತಾರೀಖಿಗೆ ಯಾವುದೇ ಮಹತ್ವವಿಲ್ಲ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದ ಗ್ರೆಗೋರಿಯನ್ ಪದ್ಧತಿಯ ಕಾಲಕೋಷ್ಟಕ್ಕೆ ಯಾವುದೇ ಚಿಂತನೆಯ, ವೀಕ್ಷಣೆಯ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಈ ಹೊಸ ವರ್ಷ ಆಚರಣೆ ಬರೀ ತೋರಿಕೆಯ ವಿದ್ಯಮಾನವಾಗಿದೆ. ಹೊಸ ವರ್ಷ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ, ಪ್ರಮುಖವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳ ಮಹತ್ವವಿದೆ. ಇವೆಲ್ಲವುಗಳ ಜತೆ ಮರೆಯಬಾರದ ಹವಾಮಾನ ಬದಲಾವಣೆ ಕೂಡ ಅಷ್ಟೇ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣಾಯಣ ಕೊನೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಉತ್ತರ ಗೋಲಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಹಗಲಿನ ಅವಧಿ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಉತ್ತರಾಯಣ ಆರಂಭದಂದು ಅತೀ ಕಡಿಮೆ ಅವಧಿಯದಾಗಿದ್ದು ರಾತ್ರಿ ದೀರ್ಘವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಗೋಲಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ವ್ಯತಿರಿಕ್ತವಾದ ಬದಲಾವಣೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹಾಗಾಗಿ ನಮಗೆ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಳಿಯ ವಾತಾವರಣವಿದ್ದು, ಉತ್ತರಾಯಣದ ಆರಂಭಕ್ಕೆ ಇರುವ ಅತೀ ಹೆಚ್ಚು ಚಳಿಯು ಮುಂದೆ ಸೆಕೆಯತ್ತ ಕಾಲಿಡುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಇವಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡಂತೆ ಸಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಜೀವನ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಕಾಲದ ಮಹತ್ವವಿರುವುದು ಇದರಲ್ಲೇ ಅಲ್ಲವೇ? ●